

N:o 118.

Herr J. Jonasson från Calmar län: Om ändring af 41 § af gällande konkurslag.

Uti nu gällande konkurslag af den 18 September 1862 har 41 § följande lydelse: »Då gode män utses, förordne ock Rätten eller domaren en ärlig och förständig man, inom eller utom Rätten, att i konkurs-saken vara Rättens ombudsman». Honom åligger, enligt konkurslagens föreskrift, att öfver gode männens och sysslomännens förvaltning hafva tillsyn, att vid borgenärernes sammanträden utom Rätten, der han är tillstädes, föra ordet; att hos Rätten eller domaren anmäla de frågor, hvilka af konkurs-saken uppstå; att i öfrigt vidtaga de åtgärder och beslut, hvilka i förening med konkurslagen på honom ankomma. Men borgenärerne sjelfve välja gode män och sysslomän, och ehuru Rätten förordnar ärlig och förständig ombudsman, så välja borgenärerne lika ärlige och förständige gode män och sysslomän, emedan uti en konkurs samma person, som är Rättens ombudsman i en konkurs, är god man i en annan, och tvärtom, den som är god man i den ena är Rättens ombudsman i den andra; och som Rättens ombudsman erhåller en tredjedel af arfvodet, är alltid en följd att arfvodet proportionsvis högre bestämmes. Detta tryckande onus, som för borgenärerne är ganska kännbart, ja till den grad att hundra tusentals riksdaler dragas ärligen af Rättens ombudsman ur folkets fickor utan ringaste valuta, går väl an i städerna der endast arfvode kommer i fråga; men så är icke förhållandet i landsorterna. Häradsrätten på landet förordnar alltid ombudsman från närmaste städer, och denne Rättens ombudsman reser på grund af sitt förordnande från tre å fyra till flere mils väg för att hålla sammanträde med borgenärerne och dessa få resa flere mils väg för att parera det ställe ombudsmannen behagar att utsätta. Emellertid få borgenärerne vid blifvande utdelning

i stället för penningar resekostnadsräkningar och en massa protokoll, som vid sammanträdet af Rättens ombudsman blifvit hållna. I det ställe, om gode män och sysslomän sjelfve utan tillhjälp af någon ombudsman hölle sammanträden i den ort, hvarest konkursen är belägen, kunde icke allenast ombudsmannens arfvode utan äfven resekostnaden indragas och vid blifvande utdelning en betydligt högre dividend utfalla; och så mycket heldre kunde ombudsmannen indragas, som det gäller borgenärernes egen rätt att sjelfva välja ärlige och förståndige gode män och sysslomän, som utan tillhjälp af ombudsman i alla afseenden kunna på ett tillfredsställande sätt uppfylla sina pligter i sitt uppdrag.

I anledning häraf vågar jag ödmjukast föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar, att Rättens ombudsman indrages, och att alla de uppdrag konkurslagen föreskrifver för Rättens ombudsman måtte förflyttas på gode män och sysslomän, eller på den borgenärerne sjelfve utse.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

J. Jonasson
från Calmar län.